

[Arbejdsministeren]

For at sikre den størst mulige forståelse har forslaget været forhandlet med både arbejdsmarkedets hovedorganisationer og de kommunale organisationer.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige.

(Lovforslag nr. L 173).

Forslaget er et led i regeringens indsats mod ungdomsarbejdsløsheden, men det indeholder også forslag, der generelt forbedrer arbejdstilbudsordningen. Samtidig har man søgt at reducere den belastning, som (amts)kommunerne er genstand for i forbindelse med ordningen.

Der åbnes således ved forslaget mulighed for at give op til 2 måneders undervisning i løbet af arbejdstilbudsperioden. Herved får de ledige mulighed for at forbedre deres kvalifikationer, samtidig med at kommunerne aflastes.

Forhøjelsen af støttens størrelse foreslås på baggrund af erfaringerne fra andet halvår af 1981, hvor en forhøjelse af støtten medførte en klar stigning i ansættelserne i den private sektor. En særlig høj støtte til unge under 25 år vil særlig udnytte denne effekt for de unge ledige. Et større antal ansættelser i den private sektor vil ligeledes aflaste kommunerne.

Statens forpligtelse til at ansætte ledige efter arbejdstilbudsordningen fastholdes indtil videre, og der åbnes mulighed for at (amts)kommunerne også fremover kan placere ledige i den statslige sektor ud over det antal, som staten selv benytter.

Regeringen har overvejet at åbne mulighed for at give støtte til unge under 25 år i en periode på 12 måneder. Under indtryk af vanskelighederne med at placere de ledige, der skal have arbejdstilbud i den kommende tid, er regeringen imidlertid indstillet på at udskyde dette punkt, indtil ungdomsgarantien skal indføres.

På grund af den langvarige og betydelige arbejdsløshed skal der skaffes arbejde til mange arbejdstilbudsmodtagere de kommende år. Det er derfor nødvendigt, at alle im-

plicerede viser den størst mulige fleksibilitet, og regeringen vil derfor opfordre alle implicerede, herunder de faglige organisationer, til at vise en åben holdning til de spørgsmål, der vil opstå i denne forbindelse.

Til sidst vil jeg gerne sige, at regeringen for tiden forhandler med kommuner og amtskommuner med henblik på at aflaste dem for det betydelige pres, som arbejdstilbudsordningen medfører. I disse forhandlinger indgår blandt andet støtte til særligt belastede kommuner, højere statslig forpligtelse og reduktion i fremrykningen af tidspunktet for afgivelse af arbejdstilbud til personer over 25 år. Disse forhandlinger kan medføre behov for at fremsætte ændringsforslag under behandlingen af dette lovforslag.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Herved tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Om fondsanbringelse).

(Lovforslag nr. L 174).

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond. (Om fondsanbringelse).

(Lovforslag nr. L 175).

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond er der i henholdsvis § 26 og § 6 fastsat nærmere regler dels om de anbringelsesmuligheder, som fondenes bestyrelser skal benytte sig af ved forvaltningen af fondenes midler, dels om de muligheder, som bestyrelserne inden for visse grænser kan benytte til nogle nærmere angivne anbringelser, bl.a. aktier.

Reglerne herom i § 26 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension af 7. marts 1964 blev i sin tid i det væsentlige udformet på linje med de regler, der da var gældende for pensionskassamidler efter lov om tilsyn med pensionskasser i den daværende affattelse. I forslaget til lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond var det i § 6 foreslået, at der skulle gælde ganske tilsvarende regler om anbringelsen af dyrtidsfondsmidlerne som for ATP-midlerne. Under behandlingen i folketinget blev anbringelsesmulighederne udvidet til at om-

[Arbejdsministeren]

fatte udlån til kommuner til arealerhvervelse og til andelsselskaber.

Som følge af den økonomiske og samfundsmæssige udvikling, derunder de betydelige forskydninger i strukturen af samfundets opsparing og kapitalanbringelse, er der i det sidste par år gennemført ændringer i reglerne om anbringelse af forsikrings- og pensionskassamidler med sigte på, at disse midler i videre omfang kan anbringes i erhvervslivet.

På grundlag af indstillinger fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension og bestyrelsen for Lønmodtagernes Dyrtidsfond finder regeringen, at der bør ske tilsvarende ændringer og udvidelser af reglerne for anbringelse af ATP-midlerne og dyrtidsfondsmidlerne. Der foreslås derfor en ajourføring, således at der både skabes hjemmel for anbringelse i indeksobligationer og for anbringelse i mere risikoprægede aktiver på linje med, hvad der nu gælder for forsikrings- og pensionskassamidler. Det skal i denne forbindelse nævnes, at ATP efter forhøjelsen af bidragsatserne vil have væsentligt forøgede midler til rådighed og derfor både har mulighed og også behov for at kunne investere på flere måder. Også dyrtidsfonden har et sådant behov, bl.a. fordi de to fonde jo er undergivet en fælles begrænsning for anbringelse af midler i børsnoterede aktier.

Jeg vil herved gerne fremhæve, at de hidtil gældende grænser efter ATP-lovens § 26, stk. 4, og dyrtidsfondslovens § 6, stk. 3, opretholdes, nemlig at maksimalt 20 pct. af fondenes formuer kan anvendes til erhvervelse af fast ejendom, til indskud i investeringsforeninger og til køb af aktier m.v., at ATP-fondens og dyrtidsfondens besiddelse af aktier m.v. i det enkelte selskab ikke må overstige 20 pct., og at maksimalt 1 pct. af hver fonds formue må være anbragt i det enkelte selskab. Hertil kommer nu, at højst 20 pct. af forøgelsen i det løbende regnskabsår af aktivmassen må anbringes i risikoprægede aktiver.

Hermed vil jeg anbefale de 2 sammenhængende lovforslag til tingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

(Lovforslag nr. L 176).

Lovforslaget indeholder forslag til en ny bestemmelse i § 2 a samt forslag til en ændret affattelse af § 3 og § 4.

Lovforslaget er et led i regeringens initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden og må ses i sammenhæng med regeringens øvrige forslag herom.

Der foreslås en fordobling af det beløb, som amtskommuner og kommuner i henhold til loven er pligtige at afsætte til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det ekstrabeløb, der som følge af nærværende lovforslag skal afsættes, gøres for kommunernes vedkommende til genstand for udligning, således at de kommuner, der er hårdest ramt af ledighed blandt unge, kan tilføres flest midler. Den væsentligste del af de midler, som amtskommunerne skal afsætte, forudsættes anvendt til tilskud til oprettelse af lære- og praktikpladser i private virksomheder i overensstemmelse med undervisningsministerens forslag til lov om foranstaltninger vedrørende lære- og praktikpladser m.v.

Lovforslaget åbner mulighed for, at de midler, som kommuner og amtskommuner skal afsætte, kan anvendes til at iværksætte arbejder efter reglerne i jobskabelsloven. Desuden opretholdes den hidtidige adgang til at yde kommunal støtte til ansættelse af unge i private virksomheder. Støtten forhøjes til det niveau, der gælder for statsstøtten efter jobskabelsloven, og der indføres en ordning, således at staten refunderer kommunernes udgift med 50 pct. Herved sikres neutralitet over for udgifter i henhold til bistandsloven.

De foreslåede ændringer vil give amtskommunerne og kommunerne øgede muligheder for at fremme beskæftigelsen af unge. Dette opnås dels ved at forøge de midler, som afsættes til formålet, dels ved, at kommunerne og amtskommunerne får øgede beføjelser til at fremme beskæftigelsen af unge i første række i eller i samarbejde med private virksomheder gennem øget mulighed for at medvirke til produktion med henblik på afsætning.

Endelig foreslås det, at de midler, som skal afsættes efter loven, også kan anvendes